

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 15. febrúar 1971

um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt alifuglakjöt

(71/118/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 43. og 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með reglugerð ráðsins nr. 123/67/EBE ⁽²⁾ frá 13. júní 1967, um sameiginlegt markaðsskipulag fyrir alifuglakjöt, var einn óskiptur markaður stofnaður á því sviði.

Framkvæmd þeirrar reglugerðar hefur ekki tilætluð áhrif á meðan mismunandi heilbrigðiskröfur aðildarríkjanna koma í veg fyrir viðskipti innan bandalagsins með alifuglakjöt.

Til að uppræta þennan mismun er nauðsynlegt að samræma heilbrigðisákvæði aðildarríkjanna.

Setja ætti bandalagsákvæði sem munu, að loknu aðlögunartímabili þar sem þau gilda aðeins um innanbandalagsviðskipti, jafnframt gilda um alifuglakjöt sem er markaðssett innan aðildarríkjanna. Hins vegar ætti þessi tilskipun ekki að gilda um alifuglakjöt sem, með tilteknum skilyrðum, fer beint til neytanda frá framleiðanda.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. 109, 9. 7. 1964, bls. 1721/64.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. 117, 19. 6. 1967, bls. 2301/67.

Markmiðið með þessari samræmingu er fyrst og fremst að staðla heilbrigðiskröfur vegna alifuglakjöts í sláturhúsum og við geymslu og flutninga. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna ættu að sjá um að viðurkenna sláturhús sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar og sjá til þess að skilyrðum fyrir viðurkenningu sé fullnægt. Einnig ætti að gera ráðstafanir til þess að aðildarríkin viðurkenni kæligeymslur.

Til að tryggja fullnægjandi heilbrigðisskoðun, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna sem hún fer fram við, verður að fela ákveðin verkefni sérhæfðum aðstoðarmönnum sem starfa á ábyrgð opinbera dýralæknisins og undir eftirliti hans.

Setja ber öllum aðildarríkjunum reglur um lágmarkskröfur um fræðilega og verklega þjálfun þessara aðstoðarmanna og önnur skilyrði sem reynast nauðsynleg til að tryggja hæfni þeirra, heildarleika og óhlutdrægni, þó án þess að það komi í veg fyrir þann möguleika að smám saman sé unnið að stöðlun reglugerða og áætlana sem varða menntun þeirra.

Útgáfa heilbrigðisvottorðs, sem opinber dýralæknir útflutningslandsins gefur út, er talin besta leiðin til að fullvissa lögbær yfirvöld í viðtökulandinu um að sending alifuglakjöts sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Þetta vottorð skal fylgja sendingu alifuglakjöts til viðtökustaðarins.

Aðildarríkin skulu hafa rétt til að banna aðflutning á alifuglakjöti inn á yfirráðasvæði sín ef sannað er að þær séu óhæfar til mannelis eða ekki í samræmi við heilbrigðisákvæði bandalagsins.

Óski vörusendandi eða fulltrúi hans eftir því skal þeim heimilt að endursenda kjötið nema heilbrigðisástandur mæli gegn því.

Þegar um er að ræða bann eða höft ber að greina vörusendanda eða fulltrúa hans frá ástæðum fyrir því og einnig í ákveðnum tilvikum lögbærum yfirvöldum í útflutningslandinu.

Rísi ágreiningur milli hans og yfirvalda í viðtökuaðildarríkinu um réttmæti banns eða hafta skal vörusendandi eiga kost á að fá álit sérfræðings á sviði dýraheilbrigðis á málinu en hann skal valinn af skrá sem er gerð á vegum framkvæmdastjórnarinnar.

Leysa ætti ágreiningur milli aðildarríkjanna um það hvort viðurkenning sláturhúss hafi verið réttlæt看leg samkvæmt neyðarmeðferð innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði sem ráðið kom á fót 15. október 1968.

Ekki er unnt að samræma ákvæði í aðildarríkjunum á tilteknum sviðum þar sem ákveðin vandkvæði eru fyrr en frekari athugun hefur farið fram.

Dýraheilbrigðisákvæði um viðskipti innan bandalagsins með lifandi alifugla og nýtt alifuglakjöt verða sett í öðrum bandalagstilskipunum. Það virðist nauðsynlegt að leggja nú þegar drög að samræmingu innlendra ákvæða á þessum sviðum með því að setja ákveðin skilyrði fyrir því að aðildarríkin geti bannað eða takmarkað aðflutning alifuglakjöts inn á yfirráðasvæði sín af dýraheilbrigðisástæðum og með því að kveða á um bráðameðferð innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði þar sem hægt væri að kanna ráðstafanir sem aðildarríki gerir í náinni samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar og, eftir atvikum, þeim breytt eða þær felldar úr gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

Almenn ákvæði

1. gr.

1. Þessi tilskipun gildir um viðskipti með nýtt kjöt af eftirfarandi tegundum húsdýra: hænsnum, kalkúnum, perluhænsnum, öndum og gæsnum.

2. Allir hlutar þessara dýra sem eru hæfir til manneldis teljast alifuglakjöt.

3. Allt alifuglakjöt sem hefur ekki fengið neina geymslu-meðferð telst nýtt kjöt; þó telst kælt og fryst alifuglakjöt vera nýtt kjöt að því er þessa tilskipun varðar.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „*skrokkur*“: allur skrokkur fugls eftir að honum hefur blætt, hann verið reyttur og innyfli fjarlægð; valfrjálst er þó hvort nýru, lappir við hækil (tarsus) eða haus sé fjarlægður;
- b) „*skrokkahlutar*“: hlutar skrokksins eins og skilgreint er í a-lið;
- c) „*sláturúrgangur*“: nýtt kjöt annað en það sem er af skrokknnum eins og skilgreint er í a-lið, jafnvel þó að það tengist honum;
- d) „*innyfli*“: sláturúrgangur úr brjóst-, kviðar- og grindarholi, að barka og vélinda meðtöldu og, eftir atvikum, sarpnum;
- e) „*heilbrigðisskoðun fyrir slátrun*“: skoðun á lifandi alifuglum í samræmi við kröfur III. kafla I. viðauka;
- f) „*heilbrigðisskoðun eftir slátrun*“: skoðun á alifuglum eftir að þeim hefur verið slátrað í sláturhúsinu strax eftir slátrun í samræmi við kröfur V. kafla I. viðauka;
- g) „*opinber dýralæknir*“: dýralæknir sem er tilnefndur af lögbæru stjórnvaldi aðildarríkisins;
- h) „*aðstoðarmaður*“: sérmenntaður einstaklingur sem er opinberlega tilnefndur af lögbæru stjórnvaldi aðildarríkisins opinbera dýralækninum til aðstoðar;
- i) „*útflutningsland*“: aðildarríkið þaðan sem nýtt alifuglakjöt er sent til annars aðildarríkis;
- j) „*viðtökuland*“: aðildarríkið sem nýtt alifuglakjöt er sent til frá öðru aðildarríki.

II. BÁLKUR

Ákvæði um innanbandalagsviðskipti og viðskipti innan aðildarríkja

3. gr.

1. Hvert aðildarríki um sig skal tryggja að viðskipti séu einungis heimiluð með nýtt alifuglakjöt sem uppfyllir, með fyrirvara um 11. gr., eftirfarandi kröfur:

- a) það sé fengið úr sláturhúsi sem er viðurkennt og undir eftirliti í samræmi við 1. mgr. 5. gr.;
- b) það sé af dýri sem hefur verið skoðað lifandi af opinberum dýralækni eða af aðstoðarmönnum í samræmi við 4. gr. og sé, að slíkri skoðun lokinni, talið hæft til slátrunar vegna viðskipta með nýtt alifuglakjöt;
- c) það hafi verið meðhöndlað við fullnægjandi heilbrigðis-skilyrði í samræmi við IV. kafla I. viðauka;
- d) það hafi verið skoðað eftir slátrun af opinberum dýralækni eða af aðstoðarmönnum í samræmi við 4. gr. og verið talið hæft til manneldis samkvæmt VI. kafla I. viðauka;
- e) það sé heilbrigðismerkt í samræmi við VII. kafla I. viðauka;
- f) því sé, að skoðun eftir slátrun lokinni í samræmi við IX. kafla I. viðauka, komið í geymslu við fullnægjandi hreinlætisskilyrði í sláturhúsum sem eru viðurkennd og undir eftirliti í samræmi við 1. mgr. 5. gr. eða sett í kæligeymslur sem eru viðurkenndar og undir eftirliti í skilningi 4. mgr. 5. gr.;
- g) því sé pakkað á viðeigandi hátt og flutt við fullnægjandi heilbrigðis-skilyrði samkvæmt X. og XI. kafla I. viðauka.

2. Eftirfarandi skal útilokað frá viðskiptum:

- a) nýtt alifuglakjöt sem hefur verið meðhöndlað með vetnisperoxíði, eða öðrum bleikiefnum, eða með náttúrulegum eða tilbúnum litarefnum;
- b) nýtt alifuglakjöt sem hefur verið meðhöndlað með sýklalyfjum, rotvarnarefnum eða kjötmeyri;
- c) nýtt alifuglakjöt sem hefur verið meðhöndlað með bragðgefandi efnum.

3. Ef hins vegar viðtökulandið heimilar þarf ekki að fullnægja skilyrðunum í 1. mgr. vegna kjöts sem er ætlað til annarra nota en til manneldis; í því tilviki skal viðtökulandið gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að kjötið sé notað í öðrum tilgangi en þeim sem ætlast var til.

4. Skilyrði 1. mgr. skulu ekki gilda um nýtt alifuglakjöt sem, í stöku tilvikum, er afgreitt beint frá framleiðanda þess til neytanda til beinnar neyslu, að farandsölu, póstverslun eða markaðsverslun undanskilinni.

4. gr.

1. Opinbera dýralækninum er heimilt bæði við skoðun fyrir og eftir slátrun og við eftirlit með að hreinlætisskilyrðunum í sláturhúsum samkvæmt II. og IV. kafla I. viðauka sé fullnægt, að njóta aðstoðar aðstoðarmanna sem starfa á ábyrgð og undir eftirliti hans.

2. Einungis þeir sem uppfylla kröfur II. viðauka geta starfað sem aðstoðarmenn. Ráðið skal, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, setja ítarlegri ákvæði um þá þjálfun sem krafist er af aðstoðarmönnum samkvæmt b- og d-liðum 1. liðar og 4. lið í II. viðauka.

3. Aðstoðarmenn skulu einungis aðstoða opinbera dýralækninn við eftirfarandi störf:

— eftirlit með beitingu heilbrigðisreglna sem eru settar í II. og IV. kafla I. viðauka;

— að fylgjast með því við heilbrigðisskoðun fyrir slátrun að engin sjúkdómseinkennanna sem um ræðir í 12. lið III. kafla I. viðauka sé fyrir hendi;

— að fylgjast með því við heilbrigðisskoðun eftir slátrun að aðstæðurnar sem um ræðir í 28. lið VI. kafla I. viðauka séu ekki fyrir hendi.

5. gr.

1. Lögbært stjórnvald aðildarríkisins þar sem sláturhúsið er til staðar skal sjá til þess að viðurkenningin sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 3. gr. sé einungis veitt þegar ákvæðum I. og II. kafla I. viðauka er fylgt og svo fremi sláturhúsið geti fullnægt öðrum skilyrðum þess viðauka; það skal einnig sjá til þess að opinber dýralæknir hafi eftirlit með því að þessum ákvæðum sé fylgt og sjá til þess að viðurkenning falli niður þegar þessum ákvæðum er ekki lengur fylgt.

2. Öll viðurkennd sláturhús skulu skráð í skrár og skal hvert um sig hafa sérstakt löggildingarnúmer vegna dýraheilbrigðis. Hvert aðildarríki um sig skal senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni skrána yfir viðurkennd sláturhús ásamt löggildingarnúmeri vegna dýraheil-

brigðis og tilkynna þeim um sérhverja niðurfellingu viðurkenningar.

3. Telji aðildarríki að ákvæðum um viðurkenningu sé ekki, eða sé ekki lengur, fylgt í sláturhúsi í öðru aðildarríki skal það tilkynna lögbæru stjórnvaldi þess ríkis um það. Því síðarnefnda ber að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir og tilkynna lögbæru stjórnvaldi hins aðildarríkisins um ákvarðanir sem eru teknar og ástæður slíkra ákvarðana.

Óttist hitt aðildarríkið að nauðsynlegar ráðstafanir hafi ekki verið gerðar eða séu ófullnægjandi getur það vísað málinu til framkvæmdastjórnarinnar og skal hún leita álits hjá einum eða fleiri sérfræðingum á sviði dýraheilbrigðis. Aðildarríkjunum skal, í ljósi þess álits, heimilað í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. að banna tímabundið aðflutning nýs alifuglakjöts sem kemur frá því sláturhúsi.

Þessa heimild má fella niður, samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 12. gr., á grundvelli nýs álits eins eða fleiri sérfræðinga á sviði dýraheilbrigðis.

Sérfræðingar á sviði dýraheilbrigðis verða að vera ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeirra sem eru aðilar að deilunni.

Að höfðu samráði við aðildarríkin skal framkvæmdastjórnin setja almennar reglur um beitingu þessarar málsgreinar, einkum um tilnefningu sérfræðinga á sviði dýraheilbrigðis og málsmeðferðina sem á að gilda um álitsgerðir sem þeir leggja fram.

4. Kæligeymslur skulu, jafnvel þegar þær eru utan sláturhúss, vera undir eftirliti opinbers dýralæknis að því er varðar geymslu nýs alifuglakjöts.

Lögbært stjórnvald aðildarríkisins þar sem kæligeymslan er staðsett skal sjá um að viðurkenna þá geymslu og afturkalla viðurkenningu vegna geymslu á nýju alifuglakjöti.

6. gr.

Með fyrirvara um 2. mgr. 3. gr. og uns ákvæði bandalagsins hafa öðlast gildi skal þessi tilskipun ekki hafa áhrif á ákvæði aðildarríkjanna um:

- a) skilyrði fyrir viðurkenningu kæligeymsla sem um getur í 4. mgr. 5. gr. og afturköllun slíkrar viðurkenningar;

- b) meðferð á alifuglakjöti með efnum sem geta gert neyslu á nýju alifuglakjöti hættulega eða skaðlega heilsu manna, og upptöku alifugla á efnum eins og sýklalyfjum, estrógenum, efnum með skjaldheftandi verkan, kjötmeyrum, varnarefnum, illgresiseyðum eða efnum sem innihalda arsen eða antímon;
- c) notkun framandi efna í nýtt alifuglakjöt og meðferð þess með jónun eða útfjólubláu ljósi.

7. gr.

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á réttarræði sem standa til boða samkvæmt gildandi löggjöf í aðildarríkjunum og kveðið er á um í þessari tilskipun í því skyni að andæfa ákvröðunum lögbærra yfirvalda.

III. BÁLKUR

Ákvæði sem gilda einungis um innanbandalagsviðskipti

8. gr.

Hvert aðildarríki um sig skal tryggja að nýju alifuglakjöti sem er sent til annars aðildarríkis fylgi, við flutningana til viðtökulandsins, heilbrigðisvottorð sem uppfyllir kröfur VIII. kafla I. viðauka.

9. gr.

1. Með fyrirvara um heimildina sem leiðir af öðrum málslið annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. er aðildarríki heimilt að banna markaðssetningu á nýju alifuglakjöti á yfirráðasvæði sínu sem kemur frá öðru aðildarríki ef við heilbrigðissskoðun í viðtökulandinu kemur í ljós að:

- a) kjötið sé óhæft til manneldis;

eða

- b) ákvæðum 3., 8. eða 14. gr. hafi ekki verið fylgt.

2. Ákvarðanir teknar samkvæmt 1. mgr. skulu að beiðni sendanda eða fulltrúa hans heimila að nýtt alifuglakjöt sé endursent að því tilskildu að heilbrigðisástæður hindri það ekki. Undir öllum kringumstæðum skal gera öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir misnotkun slíks kjöts.

3. Sendanda eða fulltrúa hans skal tilkynnt um slíkar ákvarðanir og ástæður fyrir þeim. Að beiðni viðkomandi aðila skal þegar í stað tilkynna honum skriflega um þessar rökstuddu ákvarðanir ásamt ábendingu um réttarræði í

gildandi löggjöf, hvernig þau eru og innan hvaða frests grípa má til þeirra.

4. Ef slíkar ákvarðanir byggjast á greiningu smitsjúkdóms eða breytingum sem eru skaðlegar heilbrigði manna eða dýra, eða alvarlegu broti á ákvæðum þessarar tilskipunar, skal einnig tilkynna það þegar í stað þar til bæru stjórnvaldi í útflutningslandinu og tilgreina ástæður.

10. gr.

Hvert aðildarríki um sig skal veita sendendum nýs alifuglakjöts sem ekki má markaðssetja samkvæmt 1. mgr. 9. gr. rétt til að leita álits sérfræðings á sviði dýralækninga. Hvert aðildarríki um sig skal tryggja að sérfræðingum á sviði dýraheilbrigðis gefist kostur á að ákvarða hvort skilyrðum 1. mgr. 9. gr. hafi verið fullnægt áður en lögbær yfirvöld gera nokkrar aðrar ráðstafanir eins og að farga kjötinu.

Sérfræðingurinn á sviði dýraheilbrigðis verður að vera ríkisborgari annars aðildarríkis en útflutningslandsins eða viðtökulandsins.

Framkvæmdastjórnin skal, að fenginni tillögu aðildarríkjanna, skipa hóp sérfræðinga á sviði dýralækninga sem gefa má fyrirmæli um að skila slíkum álitsgerðum. Hún skal, að höfðu samráði við aðildarríkin, setja almennar reglur sem nota skal, einkum að því er varðar málsmeðferðina við gerð slíkra álitsgerða.

11. gr.

1. Með fyrirvara um 2. – 4. mgr. skulu dýraheilbrigðisákvæði aðildarríkjanna um viðskipti með lifandi alifugla og nýtt alifuglakjöt gilda þar til ákvæði bandalagsins öðlast gildi.

2. Aðildarríki getur gripið til eftirfarandi ráðstafana sé hætt á að dýrasjúkdómur geti breiðst út eftir að nýtt alifuglakjöt hefur verið flutt inn á yfirráðasvæði þess frá öðru aðildarríki:

- hafi dýrafarsótt brotist út í hinu aðildarríkinu getur það bannað eða takmarkað tímabundið aðflutning kjöts frá sýktum svæðum þess aðildarríkis;
- hafi dýrafarsótt orðið að faraldri, eða annar alvarlegur smitandi dýrasjúkdómur komið upp, getur það bannað

eða takmarkað tímabundið aðflutning kjöts frá hvaða hluta þess ríkis sem er.

3. Hvert aðildarríki um sig skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni brjótist sjúkdómur sem um getur í 2. mgr. út á yfirráðasvæði þess og um ráðstafanir sem eru gerðar til að hefja útbreiðslu hans. Það skal auk þess tilkynna þeim um útrýmingu sjúkdómsins þegar í stað.

4. Tilkynna skal hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni þegar í stað um ráðstafanir sem aðildarríkin gera samkvæmt 2. mgr. og niðurfellingu þeirra auk þess sem rökstuðningur skal fylgja.

Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 12. gr. má taka ákvörðun um að fella úr gildi eða breyta þessum ráðstöfunum, einkum með það fyrir augum að samræma þær ráðstöfunum sem hin aðildarríkin gera.

4. Ef það ástand sem um ræðir í 2. mgr. skapast og nauðsynlegt reynist að önnur aðildarríki beiti einnig ráðstöfunum í samræmi við þá málsgrein, ef með þarf eftir að þeim hefur verið breytt samkvæmt 4. mgr., skal gera viðeigandi ráðstafanir samkvæmt málsmeðferðinni í 12. gr.

12. gr.

1. Þegar fylgja skal málsmeðferð þeirri sem sett er fram í þessari grein ber formanni að vísa málinu, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis, án tafar til fastanefndarinnar um dýraheilbrigði (hér eftir kölluð „nefndin“) sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins frá 15. október 1968.

2. Innan nefndarinnar vega atkvæði aðildarríkjanna eins og kveðið er á um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans. Formaður greiðir ekki atkvæði.

3. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu innan tveggja daga. Álit skulu samþykkt með tólf atkvæða meirihluta.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanirnar og skulu þær koma til framkvæmda án tafar séu þær í samræmi við álit nefndarinnar. Séu þær ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmda-

stjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið skal samþykkja ráðstafanirnar með auknum meirihluta.

Ef ráðið hefur ekki samþykkt neinar ráðstafanir innan fimmtán daga frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir og beita þeim þegar í stað, nema einfaldur meirihluti í ráðinu hafi greitt atkvæði gegn þeim.

13. gr.

Ákvæði 12. gr. skulu gilda í átján mánuði frá þeim degi sem málinu var fyrst vísað til nefndarinnar, annaðhvort samkvæmt 1. mgr. 12. gr. eða samkvæmt öðrum sambærilegum reglum.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu banna hina svo kölluðu „Spinchiller“-kæliaðferð á alifuglakjöti sem nú er notuð. Þetta bann skal fyrst taka gildi 1. janúar 1976.

2. Að höfðu samráði við aðildarríkin innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir ráðið, fyrir 1. janúar 1972, skýrslu um það hvort um eina eða fleiri kæliaðferðir sé að ræða.

3. Dagsetningunni sem kveðið er á um í 1. mgr. skal breytt í 1. janúar 1977 nema ráðið, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, komist að því fyrir 1. janúar 1972 að ein eða fleiri nýjar vinnsluáðferðir sem nota má í iðnaði hafi komið fram.

IV. BÁLKUR

Lokaákvæði

15. gr.

Þar til bandalagsákvæði um innflutning á nýju alifuglakjöt frá þriðju löndum öðlast gildi skulu aðildarríkin láta ákvæði sem eru að minnsta kosti jafngild ákvæðum þessarar tilskipunar gilda um slíkan innflutning.

16. gr.

Með fyrirvara um 14. gr. skulu aðildarríkin samþykkja lög og stjórnarsýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari og viðaukum við hana:

- vegna innanbandalagsviðskipta: innan tveggja ára frá því að tilkynnt er um tilskipunina;
- vegna nýs alifuglakjöts sem er framleitt og markaðssett á yfirráðasvæðum þeirra: innan fimm ára hið lengsta frá því að tilkynnt er um tilskipunina.

Þeim ber að tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

17. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. febrúar 1971.

Fyrir hönd ráðsins,

M. COINTAT

forseti.

I. VIDAUKI

I. KAFLI

REGLUR UM HREINLÆTI Í SLÁTURHÚSUM

1. Sláturhús verða að hafa:

- a) herbergi eða yfirbyggt afdrep, sem er nógu stórt og auðvelt er að þrifa og sótthreinsa, fyrir skoðun á alifuglum fyrir slátrun;
- b) sérstakt herbergi sem auðvelt er að þrifa og sótthreinsa og er einungis ætlað alifuglum sem eru sjúkir eða grunur leikur á að séu haldnir sjúkdómi;
- c) slátursal sem er nógu stór til að deyfing og blæðing annars vegar og reyting og hugsanlega skáldun hins vegar geti farið fram hvort á sínum stað. Á öllum útgönguleiðum á milli slátursalarins og herbergisins eða afdrepsins sem um getur í a-lið, öðrum en lúgunni þar sem einungis sláturalifuglar geta farið um, verður að vera sjálflokandi hurð;
- d) húsakynni þar sem hægt er að hreinsa út líffæri og meðhöndla sem eru nógu stór til að líffærahreinsunin geti farið fram á stað sem er nógu langt frá öðrum verkstöðvum eða skilið frá þeim með vegg til að koma í veg fyrir að smit berist. Á öllum útgönguleiðum á milli staðarins þar sem líffærahreinsunin fer fram og staðarins þar sem frekari meðhöndlun fer fram, öðrum en lúgunni þar sem einungis sláturalifuglar geta farið um, verður að vera sjálflokandi hurð;
- e) ef með þarf, afgreiðslusal;
- f) einn eða fleiri nógu stóra kæli- eða frystiklefa;
- g) herbergi eða klefa þar sem hægt er að safna saman fiðri nema farið sé með það sem úrgang;
- h) staði sem hægt er að læsa og eru eingöngu notaðir til að geyma alifuglakjöt sem lagt hefur verið hald á tímabundið og kjöt lýst óhæft til manneldis og úrgang, þegar slíkt kjöt og úrgangur er ekki hreinsað daglega úr sláturhúsinu;
- i) sérstakt herbergi sem er eingöngu ætlað til tæknilegrar meðferðar eða förgunar alifuglakjöts sem hefur verið lýst óhæft til manneldis samkvæmt 28. lið, kjöts sem samkvæmt 29. lið er ekki talið mannamat og úrgangs og aukaafurða frá slátrun til iðnaðarnota, ef slík tæknileg meðferð og förgun fer fram í sláturhúsinu;
- j) fataherbergi, handlaugar, sturtur og vatnssalerni; ekki má vera gengið beint frá vatnssalernum í vinnslustöðvar; handlaugarnar verða að hafa bæði heitt og kalt rennandi vatn, efni til að hreinsa og sótthreinsa hendurnar og einnota handþurrkur; handlaugarnar verða að vera nálægt vatnssalernunum;
- k) sérstakan klefa undir drit nema dritið sé hreinsað burt jafnóðum samkvæmt heilbrigðisreglum;
- l) stað og fullnægjandi búnað til að hreinsa og sótthreinsa búr og vagna;
- m) nógu vel útbúið herbergi sem má læsa og er eingöngu ætlað dýraheilbrigðiseftirlitinu;
- n) í vinnslusölum, fullnægjandi aðbúnað til að hreinsa og sótthreinsa hendur og verkfæri; slíkur aðbúnaður verður að vera eins nærrí verkstöðvunum og unnt er; kranar mega ekki vera handstýrðir; heitt og kalt rennandi vatn verður að vera í aðstöðunni, efni til þrifa og sótthreinsunar og einnota handþurrkur; við þrif á verkfærum verður vatnið að vera minnst + 82 °C;
- o) aðstöðu þar sem dýraheilbrigðiseftirlitið, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, getur með góðu móti farið fram hvenær sem er;
- p) vegg eða annars konar girðingu sem loka þau af;
- q) með fyrirvara um a-, b-, c- og d-lið, fullnægjandi skilrúm á milli hreinna og óhreinna hluta byggingarinnar;

- r) á þeim stöðum sem um ræðir í a- til j-lið:
 - vatnshelt gólfefni sem auðvelt er að þrifa og sótthreinsa, er rotvarið og þannig gerð að frárennsli eigi greiða leið;
 - veggi með sléttri áferð, sem eru annaðhvort með ljósri vatnsheldri klæðningu eða málningu upp í tveggja metra hæð; horn og brúnir skulu vera ávöl;
- s) fullnægjandi loftræstingu og ef nauðsynlegt er losun útgufunar;
- t) fullnægjandi dagsbirtu eða gervilyðingu sem bjagar ekki litina í afdrepum sem notuð eru undir lifandi fugla eða þá sem hefur verið slátrað;
- u) búnað sem eingöngu dælir drykkjarvatni í nægu magni undir þrýstingi; þó má nota ódrykkjarhæft vatn í undantekningartilvikum til gufumyndunar, að því tilskildu að vatnsrör sem eru lögð í þessu skyni séu þannig að ekki sé hægt að nota vatnið í öðrum tilgangi; auk þess má í undantekningartilvikum leyfa notkun ódrykkjarhæfs vatns við kælingu. Rör fyrir ódrykkjarhæft vatn verða að vera máluð rauð og mega ekki liggja í gegnum herbergi þar sem kjöt er geymt;
- v) nægilegt rennsli heits drykkjarvatns undir þrýstingi;
- w) skólpræsikerfi sem fullnægir hreinlætiskröfum;
- x) viðbúnað gegn skordýrum og nagdýrum o.s.frv.;
- y) tæki, verkfæri og búnað, sem kemst í snertingu við alifuglana við geymslu, úr ryðfríu efni sem er auðvelt að þrifa og sótthreinsa;
- z) sérstök loft- og vatnshétt flát úr ryðfríu efni, sem ekki er hægt að opna nema með sérstökum búnaði, ætluð til geymslu á kjöti sem hefur verið lýst óháft til manneldis í skilningi 28. liðar VI. kafla.

II. KAFLI

HREINLÆTISKRÖFUR FYRIR STARFSFÓLK SLÁTURHÚSA, ATHAFNASVÆÐI, BÚNAÐ OG TÆKI

- 2. Starfsfólk, athafnasvæði, búnaður og tæki skal skilyrðislaust vera hreint:
 - a) Starfsfólki er meðal annars gert að vera í hreinum vinnuklæðnaði og með ljós höfuðföt sem auðvelt er að þvo. Starfsfólk sem vinnur við slátrun og vinnur við eða meðhöndlar kjöt skal þvo og sótthreinsa hendur sínar nokkrum sinnum hvern vinnudag og í hvert skipti sem það snýr aftur til starfa. Einstaklingar sem hafa verið í tengslum við sjúk dýr eða sýkt kjöt verða þegar í stað að þvo hendur sínar og handleggji með heitu vatni og sótthreinsa síðan. Reykingar skulu bannaðar í vinnuherbergjum og geymslum.
 - b) Hundum, köttum eða öðrum dýrum en alifuglum til slátrunar, eins og skilgreint er í 1. mgr. 1. gr., skal haldið frá sláturhúsum, að dráttardýrum undanskildum. Þetta bann á ekki við um kanínur eða fugla sem er ekki getið í 1. mgr. 1. gr. sem á að taka þegar í stað til slátrunar, að því tilskildu að þau séu ekki hýst, þeim slátrað, meðhöndluð eða geymd á sama tíma og í sömu vistarverum og alifuglar. Nagdýrum, skordýrum og öðrum meindýrum skal kerfisbundið fargað.
 - c) Vistarverumar sem um ræðir í a-, b-, c-, d- og e-lið 1. liðar I. kafla verður að þrifa og sótthreinsa eins oft og þörf krefur og án undantekninga í lok vinnudags.
 - d) Búr sem eru notuð við afhendingu alifugla verða að vera úr ryðfríu efni, þau verður að vera auðvelt að þrifa og sótthreinsa og botninn verður að vera vatnsheldur. Þau verður að þrifa og sótthreinsa í hver sinn sem þau eru tæmd.
 - e) Búnaði og tækjum sem eru notuð við slátrun, kjötvinnslu og kjötgeymslu skal haldið hreinum og í góðu ásigkomulagi. Þau skulu vandlega hreinsuð og sótthreinsuð nokkrum sinnum á hverjum vinnudegi, við lok vinnudags og áður en þau eru tekin aftur í notkun eftir að hafa óhreinkast, einkum af sýklum.
 - f) Ílát undir kjöt sem er talið skaðlegt heilsu manna og undir sláturúrgang skulu tæmd eftir notkun og þriffin og sótthreinsuð í hvert skipti sem þau eru tæmd.
- 3. Athafnasvæði, tæki, verkfæri og búnað sem eru notuð við slátrun, vinnslu og geymslu kjöts má ekki nota til annarra hluta.

4. Alifuglakjöt og ílát sem það er geymt í mega ekki komast í snertingu við jörðina.
5. Fjaðrir skal fjarlægja strax að lokinni reytingu.
6. Notkun hreinsiefna, sótthreinsiefna og varnarefna má ekki hafa áhrif á hollustu kjötsins.
7. Einstaklingum sem gætu smitað kjöt skal bannað að vinna við það eða meðhöndla, einkum þeim:
 - a) sem þjást af eða grunur leikur á að þjást af taugaveiki, taugaveikibróður af A og B stofni, smitandi garnakvefi (salmónellusýkingu), iðrakreppu, smitandi lifrabólgu, skarlatssótt eða eru smitberar þessara sjúkdóma;
 - b) sem þjást af eða grunur leikur á að þjást af smitandi berklum;
 - c) sem þjást af eða grunur leikur á að þjást af smitandi húðsjúkdómi;
 - d) sem vinna á sama tíma störf sem kunna að valda örverusmitun í kjöti;
 - e) sem eru með sárabindi á höndum, önnur en vatnspétt bindi til hlífðar sári sem ekki smitar.
8. Hver sá sem er ráðinn til starfa við vinnslu við alifuglakjöt skal krafinn um læknisvottorð. Í því skal vottfest að ekkert hindri ráðningu; það skal endurnýjað á hverju ári og hvenær sem opinberi dýralæknirinn fer fram á það; það skal vera til reiðu fyrir opinbera dýralækninn.

III. KAFLI

HEILBRIGÐISSKOÐUN FYRIR SLÁTRUN

9. Alifuglar til slátrunar verða að gangast undir skoðun fyrir slátrun innan tuttugu og fjögurra tíma frá því að þeir koma í sláturhúsið. Skoðunin skal endurtekin strax fyrir slátrun hafi meira en tuttugu og fjórir tímar liðið frá skoðun fyrir slátrun.
10. Skoðun fyrir slátrun má takmarka við greiningu á áverkum sem hafa hlotist við flutninga hafi alifuglinn verið skoðaður á upprunabýlinu á síðasta sólarhring og verið úrskurðaður heilbrigður. Auk þess verður að ganga úr skugga um auðkenni alifulgsins við komuna í sláturhúsið.

Hafi sami opinberi dýralæknirinn ekki annast bæði skoðun fyrir slátrun á upprunabýlinu og í sláturhúsinu verður heilbrigðisvottorð með þeim upplýsingum sem krafist er samkvæmt III. viðauka að fylgja dýrinu.
11. Skoðun fyrir slátrun skal fara fram við hæfilega lýsingu.
12. Við skoðunina skal skorið úr um:
 - a) hvort alifuglinn sé haldinn sjúkdómi sem getur borist til manna eða dýra, hvort hann sýnir sjúkdóms-einkenni eða almennt ástand hans gefi til kynna að sjúkdómurinn geti komið fram;
 - b) hvort hann sýnir merki um sjúkdóm eða truflun sem hefur áhrif á almennt ástand hans og getur gert kjötið óhæft til manneðis.
13. Alifuglar sem þjást af hæsnapest, Newcastle-veiki, hundaæði, salmonellusýkingu, kóleru eða fuglasótt (ornithosis) skulu taldir óhæfir til manneðis.
14. Ekki má slátra dýrum til manneðis sem nýju kjöti þegar staðfest hefur verið:
 - að sjúkir alifuglar hafi verið með þeim í sláturhúsinu,
 - á grundvelli heilbrigðisupplýsinga um uppruna þeirra,

að þeir hafi verið í snertingu við fugla sem þjást af hæsnapest, Newcastle-veiki, hundaæði, salmonellusýkingu, kóleru eða fuglasótt (ornithosis) og sýnt þykir að þeir hafi getað smitast af þeim.
15. Slátra verður alifuglum sem um getur í 12., 13. eða 14. lið hverjum um sig og eftir að öllum öðrum alifuglum hefur verið slátrað.

IV. KAFLI

REGLUR UM HREINLÆTI VIÐ SLÁTRUN

16. Alifuglum sem eru teknir inn á slátursvæði skal slátrað umsvifalaust eftir deyfingu.
17. Dýrunum skal látið blæða alveg út og þess skal gætt að blóðið geti ekki borið smit út fyrir sláturstaðinn.
18. Reyta verður fuglinn strax og skal því lokið.
19. Líffæri skulu hreinsuð út umsvifalaust. Skrokkurinn skal opnaður þannig að hægt sé að skoða hol og öll innfli. Í þessu skyni skal lifur, milta og meltingarvegurinn tekin úr skrokknum á þann hátt að hann smitist ekki og að náttúruleg tengsl þessara líffæra haldist þar til skoðun hefur farið fram.
20. Eftir skoðun verður að fjarlægja innflyin, sem hafa verið losuð, þegar í stað frá skrokknum og þeir hlutar sem teljast óhæfir til manneldis fjarlægðir umsvifalaust.
Innyfli eða innflyhluta sem eru áfram í skrokknum verður, að nýrum undanskildum, að fjarlægja alveg, við fullnægjandi hreinlætisskilyrði ef því verður við komið.
21. Ekki er leyfilegt að blása alifuglakjöt, hreinsa það með klút eða fylla skrokkinn af neinu öðru en ætum sláturúrgangi af alifuglum sem hefur verið slátrað í sláturhúsinu.
Pakka verður alifuglahlutum og sláturúrgangi með þeim hætti sem kveðið er á um í 35. lið.
22. Hvorki er leyfilegt að stykkja skrokka né fjarlægja eða meðhöndla alifuglakjöt fyrir en skoðun er að fullu lokið. Opinberi dýralæknirinn getur krafist hvaða meðhöndlunar sem er ef þess gerist þörf skoðunarinnar vegna.
23. Kjöt sem lagt hefur verið hald á og er lýst óhæft til manneldis samkvæmt 28. lið, eða ekki er leyfilegt að nota til manneldis samkvæmt 29. lið, ásamt fiðri og úrgangi skal fært eins fljótt og kostur er í þau herbergi, staði eða ílát sem kveðið er á um í g-, h- og i-lið 1. liðar og það verður að meðhöndla þannig að smit haldist í lágmarki.
24. Að skoðun lokinni og hreinsun innflya skal nýtt alifuglakjöt hreinsað umsvifalaust og kælt í samræmi við hreinlætiskröfur.

V. KAFLI

HEILBRIGÐISSKOÐUN EFTIR SLÁTRUN

25. Allir hlutar dýrsins skulu skoðaðir strax eftir slátrun.
26. Heilbrigðisskoðun eftir slátrun skal fara fram við hæfilega lýsingu.
27. Í heilbrigðisskoðun eftir slátrun felst:
 - a) sjónræn skoðun á aflífaða dýrinu;
 - b) þar sem þörf krefur, þreifing og skurður á aflífaða dýrinu,
 - c) rannsóknir á fráviki í þéttleika, lit, lykt og hugsanlega bragði;
 - d) prófanir á rannsóknarstofu ef þörf krefur.

VI. KAFLI

MAT OPINBERA DÝRALÆKNISINS VIÐ SKOÐUN EFTIR SLÁTRUN

28. 1. Alifuglakjöt telst með öllu óhæft til manneldis þegar skoðunin sýnir eftirfarandi:
- dauða af öðrum orsökum en slátrun,
 - almenna smitun,
 - verulega áverka og flekkblæðingu,
 - óeðlilega lykt, lit eða bragð,
 - rotun,
 - óeðlilegan þéttleika,
 - kröm,
 - bjúg,
 - skinholsvökva,
 - gulu,
 - smitsjúkdóm,
 - könnusvepp,
 - bogfrymlasótt,
 - verulega útbreiðslu sníkla undir húð og í vöðvum,
 - illkynja eða útbreidd æxli,
 - hvítblæði,
 - eitrun.
2. Hlutar aflífaðs dýrs þar sem fram koma staðbundnir áverkar sem hafa ekki áhrif á heilbrigði kjötsins að öðru leyti skulu taldir óhæfir til manneldis.
29. Eftirfarandi innfli skal ekki nota til manneldis: barki, lungu, sem hafa verið skilin frá skrokknum í samræmi við 20. lið., vélinda, sarpur, þarmar og gallblaðra.

VII. KAFLI

HEILBRIGÐISMERKING

30. Heilbrigðismerking skal fara fram á ábyrgð opinbers dýralæknis sem skal hafa í sinni vörslu og ábyrgjast í því skyni:
- a) tæki til heilbrigðismerkinga á kjöti sem einungis skal afhent aðstoðarfólki þegar merkingin fer fram og í þann tíma sem það tekur;
 - b) merkimiða og umbúðir sem eru með stimpilinn eða merkið sem kveðið er á um í 31. lið og innsigli sem um getur í 31. lið. Þessa merkimiða, umbúðir og innsigli skal afhenda aðstoðarfólkinu í þeim fjölda eintaka sem með þarf þegar á að nota þau.
31. Eftirfarandi upplýsingar verða að koma fram á heilbrigðismerkinnu:
- a) á óinnpökkuðum skrokkum, hver um sig með áfestu innsigli.
Innsiglið verður að vera þannig gert að ekki sé hægt að nota það aftur; það verður að vera úr efni sem hrindir vel frá sér og uppfyllir allar heilbrigðiskröfur og vera nógu stórt til að eftirfarandi skylduupplýsingar komi þar fram með læsilegu letri:
 - í efri hluta, fyrstu tveir stafir útflutningslandsins með hástöfum,
 - í miðju, löggildingarnúmer sláturhússins,
 - í neðri hluta, ein af eftirfarandi stafarunum: CEE, EEG eða EWG.Bókstafirnir og tölurnar skulu vera 0,2 cm að hæð;

- b) á innþökkuðum skrokkum og skrokkahlutum, merki stimplað á umbúðirnar en þannig verður að vera frá þeim gengið að ekki sé hægt að nota þær aftur eftir að þær hafa verið opnaðar.

Umbúðirnar verða að vera úr nægilega sterku efni og uppfylla allar hreinlætiskröfur; á merkinu verða að standa sömu upplýsingar og krafist er fyrir innsiglið og með jafn stórum stöfum;

- c) á sláturúrgang sem ekki er í skrokknum, merki stimplað á umbúðirnar sem verða að vera lokaðar eins og lýst er í b-lið eða stimpill á merkimiða sem sést greinilega og er óafmáanlega festur á umbúðirnar. Merkimiðinn verður að vera festur þannig að hann eyðileggist þegar umbúðirnar eru opnaðar.

Stimpillinn skal vera sporöskjulaga merki 6,5 cm á breidd og 4,5 cm á hæð. Eftirfarandi upplýsingar verða að koma fram á merkinu með skýrum stöfum:

- í efri hluta, heiti útflutningslandsins með hástöfum,
- í miðju, löggingarnúmer vegna dýraheilbrigðis frá sláturhúsi,
- í neðri hluta, ein af eftirfarandi stafarunum: CEE, EEG eða EWG.

Bókstafirnir skulu vera 0,8 cm að hæð en tölurnar 1,1 cm að hæð.

VIII. KAFLI

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

32. Frumrit heilbrigðisvottorðsins sem verður að fylgja nýju alifuglakjöti við flutning til viðtökulandsins verður að vera gefið út af opinberum dýralækni við fermingu. Heilbrigðisvottorðið verður að formi og innihaldi að samsvara fyrirmyndinni í IV. viðauka. Það verður að minnsta kosti að vera á tungumáli viðtökulandsins og þar verða að koma fram upplýsingarnar sem eru tilgreindar í fyrirmyndinni í IV. viðauka.

IX. KAFLI

GEYMSLA

33. Eftir kælinguna sem kveðið er á um í 24. lið verður að geyma nýtt alifuglakjöt við hitastig sem má ekki undir neinum kringumstæðum fara yfir + 4 °C.

X. KAFLI

PÖKKUN

34. a) Umbúðir (til dæmis kassar og pappaoðskjur) skulu uppfylla allar hreinlætiskröfur þar með talið eftirfarandi:

- þær mega ekki vera þannig að skynrænir eiginleikar kjötsins breytist,
- þær mega ekki vera þannig að í kjötið berist efni sem eru skaðleg heilsu manna,
- þær skulu vera nógu sterkar til þess að verja kjötið á fullnægjandi hátt við flutning og meðhöndlun.

- b) einungis má endurnota umbúðir fyrir kjöt ef þær eru gerðar úr tæringarþolnu efni sem er auðvelt að þrifa og hefur þegar verið þrifið og sótthreinsað.

35. Þegar nýju alifuglakjöt er pakkað í umbúðir (til dæmis plastfilmu) sem eru í beinni snertingu við það verður að gera það í samræmi við hreinlætiskröfur.

Slíkar umbúðir verða að vera gagnsæjar og litlausar og fullnægja kröfum a-liðar 34. liðar; þær má ekki nota aftur utan um kjöt.

Hlutum af alifuglakjöti eða sláturúrgangi sem er skilinn frá skrokknum verður alltaf að pakka í þétt lokaðar varnarþynnur sem uppfylla framangreindar viðmiðanir.

XI. KAFLI

FLUTNINGAR

36. Nýtt alifuglakjöt verður að flytja í flutningatækjum eða gámum sem eru þannig hannaðir og útbúnir að sami hiti og er tilgreindur í IX. kafla haldist allan tímann meðan á flutningunum stendur.
 37. Flutningatæki sem eru notuð fyrir nýtt alifuglakjöt má ekki nota til flutninga á lifandi dýrum eða neinni þeirri vöru eða afurð sem getur haft áhrif á eða mengað kjötið nema þau hafi eftir affermingu verið rækilega þrifin, sótthreinsuð og, ef þörf krefur, lykt eytt.
 38. Nýtt alifuglakjöt má því aðeins flytja um leið og efni sem geta haft áhrif á það eða smitað það með lykt að viðeigandi varúðarráðstafanir séu gerðar.
 39. Ekki má flytja nýtt kjöt í flutningatækjum eða gámum sem eru ekki hreinir og sótthreinsaðir.
 40. Opinberi dýralæknirinn skal fyrir fermingu ganga úr skugga um að flutningatækin eða gámarnir og aðstæður við fermingu uppfylli hreinlætiskröfur þessa kafla.
-

II. VIÐAUKI

KRÖFUR SEM ERU GERÐAR TIL AÐSTOÐARMANNA

1. Einungis má ráða sem aðstoðarmenn þá sem:
 - a) leggja fram staðfestingu frá lögbæru yfirvaldi um að þeir hafi óflekkað mannorð;
 - b) hafa fullnægjandi grunnmenntun;
 - c) eru líkamlega hæfir í slíkt starf;
 - d) sýna í hæfnisprófi að þeir búi yfir fullnægjandi tækniþekkingu.
2. Með fyrirvara um 7. og 8. lið II. kafla I. viðauka, skal ekki ráða sem aðstoðarmann þann sem:
 - a) stundar starfsemi sem gæti haft í för með sér smithættu fyrir nýtt alifuglakjöt;
 - b) starfar sem kjötiðnaðarmaður, stjórnar alifuglasláturhúsi eða gegnir störfum þar, á viðskipti með alifugla eða alifuglafóður, er ráðgjafi um alifuglafóður, starfar sem alifuglabóndi eða í landbúnaðarfyrirtæki.
3. Lögbært stjórnvald aðildarríkisins, eða yfirvald sem aðildarríkið tilnefnir, skal annast prófið sem um getur í d-lið 1. liðar. Einungis þeir sem geta fært sönnur á að þeir hafi þriggja mánaða starfsþjálfun hjá opinberum dýralækni skulu gjaldgengir í prófið.
4. Prófið sem um getur í 3. lið skal hafa bæði fræðilegan og verklegan hluta og taka til eftirfarandi efnissviða:
 - a) Fræðilegur hluti:
 - grunnþekkingar á líffærafræði og lífeðlisfræði alifugla;
 - grunnþekkingar á meinafræði alifugla;
 - grunnþekkingar á hreinlætisreglum og sérstaklega reglum um hreinlæti í iðnaði;
 - aðferða og tilhögunar við slátrun, undirbúning, pökkun og flutninga á alifuglum;
 - þekkingar á lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem tengjast starfinu.
 - b) Verklegur hluti:
 - skoðunar fyrir slátrun og mats á alifuglum;
 - skoðunar og mats á alifuglum eftir slátrun;
 - ákvörðunar dýrategundar með rannsókn á dæmigerðum hlutum dýrs;
 - ákvörðunar á fjölda hluta aflífaðs alifugls þar sem breytingar hafa komið fram ásamt athugasemdum;
 - reynslu af skoðun eftir slátrun við færiband.

III. VIÐAUKI

FYRIRMYND

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

með alifuglum sem eru fluttir frá bújörð til sláturhúss

Þar til bær þjónusta Nr.(¹)

I. Upplýsingar um dýrin

Dýrategundir

Fjöldi dýra

Auðkenni

II. Uppruni dýranna

Heimilisfang upprunabújarðar

.....

III. Viðtökustaður dýranna

Dýrin verða send í eftirfarandi sláturhús:

.....

með eftirfarandi flutningatækjum:

IV. Vottun

Ég, undirritaður, opinber dýralæknir staðfesti að dýrin sem um getur hér að framan voru skoðuð lifandi á framangreindri bújörð:

hinn kl.

og að þau voru heilbrigð.

Gjört í hinn

Undirskrift opinbers dýralæknis

(.....)

⁽¹⁾ Valfrjálst

IV. VIÐAUKI

FYRIRMYND

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

með nýju alifuglakjöti⁽¹⁾ sem á að senda til aðildarríkis EBEÚtflutningsland Nr.⁽²⁾

Ráðuneyti

Þar til bær þjónusta

Tilv.⁽²⁾

I. Upplýsingar um kjötið

Kjöt af:
(dýrategund)

Hvernig stykkjað:

Tegund umbúða:

Fjöldi umbúða:

Nettóþyngd:

II. Uppruni kjötsins

Heimilisfang/heimilisföng og löggildingarnúmer sláturhússins/sláturhúsanna:

.....

.....

III. Viðtökustaður kjötsins

Kjötið er sent frá
(fermingarstaður)til
(viðtökuland og -staður)með eftirfarandi flutningatækjum⁽³⁾:

Nafn og heimilisfang sendanda:

.....

Nafn og heimilisfang viðtakanda:

.....

IV. Heilbrigðisvottun

Ég, undirritaður, opinber dýralæknir staðfesti:

- a) — að kjötið sem lýst er hér að framan⁽⁴⁾,
— kjötumbúðirnar sem lýst er hér að framan⁽⁴⁾
eru með stimpil til staðfestingar á að kjötið er af dýrum sem hefur verið slátrað í viðurkenndum slátruhúsum;
- b) að þetta kjöt hefur verið viðurkennt hæft til manneldis eftir dýraheilbrigðis skoðun sem fram fór í samræmi við tilskipun ráðsins frá 15. febrúar 1971 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt alifuglakjöt;
- c) að flutningatæki, gámar og aðstæður við ferlingu þessarar vörusendingar uppfylla hreinlætiskröfurarnar sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun.

Gjört í hinn

(Undirskrift opinbers dýralæknis)

.....

⁽¹⁾ Nýtt alifuglakjöt: nýtt kjöt af hænsnum, kalkúnum, perluhænsnum, öndum og gæsnum sem eru ræktuð sem húsdýr og sem hefur ekki hlotið neina meðferð til að lengja endingartíma þess. Þó telst kjöt sem hefur verið kælt eða fryst vera nýtt.

⁽²⁾ Valfrjálst.

⁽³⁾ Þegar um járnbrautarvagna og vörubíla er að ræða skal gefa upp skráningarnúmer en flugnúmer fyrir loftför.

⁽⁴⁾ Strikið út það sem á ekki við.